

nok viser, at han ikke synderlig indgaaende har studeret denne Institution, hverken med Hensyn til dens Betydning eller til hvilke Personer der varetager den. Det ærede Medlem fandt, at de 151 000 Kr., som var opført til Bygningstilsynet, er et meget stort Beløb, og det kan ikke nægtes, at det *er* et ganske betydeligt Beløb; men det ærede Medlem undrede sig over, at et saa stort Beløb skulde anvendes til „nogle Mennesker“, der, som han udtrykte sig, „gaar omkring og besigtiger Bygninger“. Det ærede Medlem kunde ikke tænke sig andet, end at der maatte kunne indføres Besparelser paa denne Konto. Ja, hvad man nu i et givet Tilfælde kan tænke sig, eller hvad et æret Medlem kan tænke sig paa et Omraade, som han ikke har gjort noget synderligt nøje Studium af, forekommer det mig ikke, der er Grund til at tillægge nogen synderlig Vægt. Helt anderledes forholder det sig, hvis det ærede Medlem havde kunnet redegøre for, at der kunde indføres betydelige Indskrænkninger i dette Tilsyn. Men det undlod det ærede Medlem, og det vilde heller ikke let være muligt. Beløbet for 1922—23 er foreslaaet ganske, som det var bevilget i 1921—22, nemlig med nøjagtig 151 300 Kr.; og Beløbet anvendes til Lønning af de 6 Bygningsinspektører, til Lønninger for disses Konduktører og Assistenten, til Kontorhold, til Dagpenge og Befordringsudgifter. For Finansaaret 1921—22 blev Beløbet forhøjet; thi allerede ved Behandlingen af Tillægsbevillingslovforslaget for 1919—20 maatte der gives en forøget Bevilling til Konduktørhold, da det viste sig umuligt for Bygningsinspektørerne at faa duelige Konduktører, og Bygningsinspektørerne dog ikke godt kunde være tjente med af deres egen Lomme at betale for at faa denne Tjeneste udført. Jeg har bragt i Erfaring, at en enkelt Bygningsinspektør efter at have afholdt de med hans Distrikts Pleje forbundne Udgifter havde en Aarsindkomst paa 42 Kr.! Jeg tror, at en Bevilling, som stiller en Mand, der udfører et betydningsfuldt Arbejde i Statens Tjeneste, saaledes, at han maa nøjes med et Honorar af denne Størrelse for et Aars Arbejde, vanskelig kan siges at være for høj.

Bygningsinspektørerne og Konduktørerne har i det hele taget en ret beskeden Gage, og efter at Sønderjylland nu er indlemmet og — i Henhold til Tjenestemandslovens § 36 — Tilsynet med Statens Bygninger ogsaa indvendig er blevet stærkt forøget, idet Tjenestemændene ikke længere selv skal afholde Udgifterne ved den indvendige Vedligeholdelse, men denne paahviler Staten,

tror jeg, man bør hævde, at det Arbejde, der fra Bygningsinspektørernes og deres Konduktørers Side skal udføres, er blevet betydelig mere omfattende, end Tilfældet var tidligere, og af langt større Interesse for Staten.

Naar det ærede Medlem har betegnet de vedkommende som nogle Mennesker, der gaar omkring og ser paa Bygningerne, saa er det naturligvis rigtigt, det *er* nogle Mennesker, men det er Mennesker, af hvem der kræves betydelige Kvalifikationer. Bygningsinspektørerne og sikkert de fleste af deres Konduktører har faaet deres Uddannelse paa Akademiet, de har Ansvaret for de kongelige Bygninger, for Reparations- og Vedligeholdelsesarbejder, som bliver udført, de udarbejder Tegninger til Nybygninger, udarbejder Overslag over de forskellige Arbejders Udførelse og staar i det hele taget til de forskellige Ministeriers Disposition som Konsulenter i alle Bygningsspørgsmaal, og under Hensyn til Antallet af Statens Bygninger og det Ansvar, der derigennem paalægges Bygningsinspektørerne, tror jeg slet ikke, der kan være Tale om at gaa til Nedsættelse af denne Bevilling.

Angaaende Posten: Rejsepenge til Lægdsrullemandskabet og Indrejsepenge til det befarnes Mandskab, gjorde det ærede Medlem ogsaa nogle Bemærkninger. Ved Finansloven for Finansaaret 1921—22 forhøjedes denne Konto med 50 000 Kr., nemlig fra 150 000 Kr. til 200 000 Kr. Det skete af Hensyn til de indtraadte Takstforhøjelser paa Jernbaner og Dampskibe, men da det ved Aflæggelsen af Statsregnskabet for 1920—21 viste sig, at de anviste 150 000 Kr. ikke var brugt, men at der var sparet 33 500 Kr., og da Regnskabsføreren endvidere udtalte, at for Finansaaret 1921—22 vilde der vise sig en lignende Besparelse, saa var det en ganske naturlig Sag, at man nedsatte Bevillingen med 50 000 Kr. til 150 000 Kr. ved Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1922—23. Det ærede Medlem spurgte mig, om denne Nedgang, altsaa en Nedgang med en Fjerdedel af disse Udgifter, betyder, at Ministeren mener, at der i det Aar, vi her skal lovgive for, vil blive en Nedgang i det indkaldte Mandskab paa en Fjerdedel; han havde Interesse for dette Spørgsmaals Besvarelse, idet han, hvis det forholdt sig saaledes, maatte mene, at der herigennem løftedes en lille Flig af det Tæppe, som hænger ned for Venstres hemmelige Rum. Det ærede Medlem sagde: Det kunde være meget interessant at faa noget nærmere at vide om denne Sag. Jeg beklager meget, at jeg ikke i dette